

<p>قسمت یازدهم برداشت تعداد صفحات: ۸</p>	<p>بسمه تعالی جزوه مهندسی اطلاعات تهیه و تنظیم: دکتر علیرضا قراگوزلو کد جزوه: ۱۰۰-۱ ۱۳۸۹</p>	 <p>آموزشکده نقشه برداری</p>
--	--	---

برداشت

مقدمه

منظور از برداشت تعیین مختصات یا موقعیت نقاطی است از زمین که برای تهیه نقشه یا شناسائی شکل مسطحاتی و ارتفاعی زمین و عوارض آن در یک منطقه لازم است.

نقشه برداری و برداشت یک منطقه نمی تواند بطور تدریجی و بر اساس جزئیات عوارض صورت گیرد، بلکه مجبوریم از یک اسکلت به نام کانوای نقشه برداری استفاده کنیم.

کانوای نقشه برداری یا شبکه نقاط کنترل از مجموعه نقاطی روی زمین تشکیل می گردد که مختصات مسطحاتی یا ارتفاعی و یا هر دو برای آن ها معلوم است و بر حسب فاصله بین نقاط و دقت تعیین مختصات آن ها به درجات مختلفی تقسیم می شوند.

با استفاده از نقاط کانوایی توان کانوای درجات پایین تر را که نقاط آن ها به هم نزدیک ترند تشکیل داد و تعداد نقاط آن را به حدی زیاد کرد که برداشت جزئیات باروش ها و وسیله های ساده به آسانی امکان پذیر باشند.

برداشت نقاط کانوای جزئیات: بنابراین برداشت چه مسطحاتی باشد چه ارتفاعی شامل دو قسمت می شود:

- برداشت نقاط کانوا

- برداشت جزئیات

برداشت مسطحاتی و برداشت ارتفاعی: بر حسب آن که هدف تعیین موقعیت مسطحاتی نقاط و عوارض زمین باشد یا ارتفاع آن ها را بخواهیم دونوع برداشت خواهیم داشت:

- برداشت مسطحاتی

- برداشت ارتفاعی

در تهیه یک نقشه مسطحاتی (پلان) فقط به برداشت مسطحاتی ولی در نقشه های توپوگرافی، به هر دو برداشت مسطحاتی و ارتفاعی احتیاج داریم.

برداشت مستقیم و فوتوگرامتری: روش های معمول نقشه برداری که آن ها را برداشت مستقیم می نامیم برای تهیه نقشه دروسعت های زیاد بسیار وقت گیر و پرهزینه است و امروزه تا حد زیادی جای خود را به نقشه برداری هوایی یافتوگرامتری داده است.

در این رشته به جای اندازه گیری در روی زمین از عکس های هوایی که از منطقه گرفته شده استفاده می شود.

مراحل مختلف برداشت

در عملیات مربوط به تشکیل نقاط کانونی مراحل عمل به شرح زیر است:

- طرح مقدماتی کار که معمولاً "بر اساس نقشه های کوچک مقیاس موجود به عمل می آید.

- شناسائی: کروکی طرح مقدماتی را روی زمین برده محل نقاط را شناسائی می کنیم و بادر نظر گرفتن

توزیع صحیح نقاط و امکان دید بین آن ها طرح را تصحیح می کنیم.

- ساختن نقاط در روی زمین به صورت محکم و دقیق.

ممکن است مجبور باشیم برای ایجاد دید بین نقاط روی بعضی از نقاط با چوب بست و یا افراشتن دکله محلی

برای نصب نشانه قراولروی و یا حتی برای مستقر کردن زاویه یاب ایجاد کنیم.

برداشت ترسیمی و برداشت محاسبه ای: به خصوص برای برداشت مسطحاتی می توان از ترسیم مستقیم

در روی زمین (برداشت ترسیمی) استفاده کرد.

در برداشت های محاسبه ای نتیجه اندازه گیریها پس از محاسبه در دفتر کار به صفحه نقشه برده می شوند.

وسیله هایی که در روش ترسیمی به کار می روند عبارت اند از:

تخته - سه پایه و آلیاد

وسیله های کار در روش ترسیمی به شرح زیرند:

تخته سه پایه- تخته یا پلانشت: تخته ایست برای رسم که ابعاد آن در حدود 50×70 سانتی متر بوده و طوری ساخته شده که از پیچش آن کاملاً جلوگیری شود. در موقع کار تخته با پیچ یا پیچ های مخصوصی روی سه پایه مستقر می گردد و یک برگ کاغذ روی آن می چسبانند که رسم امتدادها و طول ها روی آن به عمل می آید و نتیجه برداشت را در بر خواهد گرفت.

آلیداد: وسیله ایست برای قراولروی و رسم امتدادها و معمولاً "به دوشکل زیر معمول است:

- آلیداد ساده

- آلیداد دوربین دار

- آلیداد ساده: خط کشی است مدرج که دو تیغه در طرفین آن لوله شده و می توانند عمود بر

خط کش قرار گیرند وسط یکی از دو تیغه شکافی قائم و تارنازکی در وسط آن کشیده شده است و در روی دیگری سه سوراخ به عنوان چشمی به فاصله های مساوی دیده می شود.

وقتی تخته را افقی قرار داده و آلیداد را روی آن قرار دهیم هر سوراخ چشمی با تار تیغه روبه روی یک صفحه قراولروی قائم تشکیل می دهد که میتوان به کمک آن به هر نقطه مغروض نشانه روی نمود امتداد آن را در کنار لبه خط کش روی تخته رسم نمود و یا طول معینی روی این امتداد جدا کرد. روی خط کش آلیداد معمولاً یک تراز نصب شده که از آن برای افقی کردن تخته استفاده می شود. از این رو آلیداد ساده را آلیداد نیولاتریس نیز می نامند.

آلیداد دوربین دار: در این آلیداد وسیله قراولروی یک دوربین نقشه برداری است که ضمناً "اجازه می دهد تا شیب امتداد و فاصله را به طریق استادی متری تعیین کنیم و خط کش آن معمولاً قابل تعویض است.

نمونه هائی از آلیدادها مثل RK1-A مجهز به استادی متر تبدیل کننده اند.

همراه تخته سه پایه و آلیداد معمولاً از وسایلی مثل میر، مقیاس گونیا، سوزن، مداد، مداد پاکن استفاده می شود.

ایستگاه گذاری تخته سه پایه: مثل زاویه یابی، ایستگاه گذاری تخته سه پایه نیز دو عمل زیر لازم است:

سانتراژ: یعنی قراردادن تخته به طوری که امتداد قائم ایستگاه بر تصویر آن روی تخته بگذرد.
تراز کردن تخته: یعنی افقی قراردادن آن برای تراز کردن تخته از آلیاد یا تراز جداگانه و برای سانتراژ بر حسب دقت کار از نگاه-شاغول یا پنش شاغولی استفاده میشود.

عمل سانتراژ و تراز کردن تخته باید با هم صورت گیرند و غالباً لازم است که همزمان با آنها، عمل توجیه تخته نیز انجام گیرد.

برداشت مسطحاتی

مقدمه

وقتی نقاط کانوای مسطحاتی به تعداد کافی در تمام وسعت منطقه وجود داشته باشد برداشت جزئیات به راه های مختلف و به آسانی صورت می گیرد. که نمونه هائی از آن راتحت عنوان مساحی دیده ایم. علاوه بر آن فوتوگرامتری روش کامل تری برای برداشت جزئیات به وجود آورده.
روش هرچه باشد تشکیل کانوا و زیاد کردن تعداد نقاط کنترل تا حدیکه برای برداشت جزئیات کافی باشد در درجه اول اهمیت قرارداد و چون از این نقاط دقت زیادی انتظار است برای تعیین مختصات و یا موقعیت آن باید از روش ها و وسیله های کامل تری استفاده نمود.

روش های مختلف در برداشت مسطحاتی

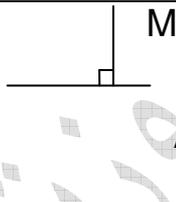
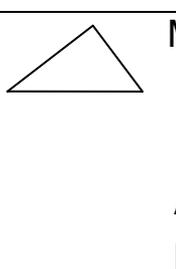
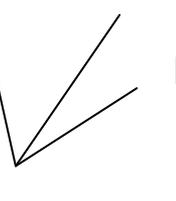
برای تعیین موقعیت و یا مختصات مسطحاتی یک نقطه معمولاً باید از نقاط و امتدادهای معلومی در روی زمین کمک گرفت. در این صورت برای تعیین موقعیت یک نقطه یا بردن آن به صفحه تصویر باید به تعداد کافی طول و زاویه را اندازه گیری نمود.

از نظر هندسی برای تعیین موقعیت یک نقطه نسبت به دو یا چند نقطه معلوم راه های مختلفی وجود دارد که بعضی از آن ها اساس روش های برداشت را در نقشه برداری تشکیل می دهند و برای این اساس طریقه هائی که در برداشت مسطحاتی به کار می روند مهم تر از همه به شرح زیر اند:

- روش شعاعی
- پیمایش
- مثلث بندی
- ترفیع

- تقاطع
- ترفیع - تقاطع

واغلب این روش ها می توانند به هر دو طریقه ترسیمی و محاسبه ای به کار می روند که در اینجا به تشریح دوروش مثلث بندی و پیمایش می پردازیم.

توضیح	اندازه گیریهای لازم	روش	
مختصات عمودی (طریقه افست)	دوطول		1
مختصات قطبی یا شعاعی	یک زاویه و یک طول		2
مختصات دوقطبی (پهلوبندی) (سه)	دوطول		3
مختصات دوقطبی (تقاطع)	دو زاویه		4
ترفیع	دو زاویه بین امتدادهای نشانه روی از نقطه مجهول به سه نقطه معلوم		5

		C	
		M	
رپر گذاری یانشانه گذاری نقاط	محل بر خورد دو امتداد مشخص		6
		M	
		D	

مثلث بندی

مثلث بندی روشی است که به خصوص برای تشکیل کانونها و شبکه نقاط کنترل در ژئودزی و نقشه برداری زیاد به کار می رود.

در این روش برای پیدا کردن مختصات مجموعه ای از نقاط، از یک شبکه مثلثهای به هم پیوسته استفاده می شود که این نقاط را به هم وصل می نماید. یکی از امتیازات مثلث بندی آن است که از شرایط هندسی محکمی پیروی می کند و به سادگی می توان از اشتباههای اندازه گیری جلوگیری کرد و دقت کار را بالا برد. ممکن است برای تعیین مختصات نقاط با مثلث بندی، فقط از اندازه گیری های طول پهلوها استفاده شود (سه پهلو بندی) و نمونه هایی از کاربرد آن را در مساحی دیده ایم ولی به خصوص در گذشته اندازه گیری فاصله بسیار مشکل و معمولاً با اشتباه همراه بوده و حتی امروز هم با وجود فاصله یابهای الکترونیک اندازه گیری های زاویه آسانتر است به همین جهت روش دیگری که در مثلث بندی خیلی بیشتر به کار رفته روش "سه زاویه بندی" است که در آن به خصوص از اندازه گیری زاویه های مثلث استفاده می شود.

اندازه گیری در مثلث بندی (سه زاویه بندی)

در این نوع مثلث بندی، اندازه گیری ها به شرح زیر است:

- اندازه گیری یک یا دو طول پایه

- تعیین آزیموت یک یا دو طول پایه

- بقیه عملیات که قسمت اعظم کار را تشکیل میدهد عبارت خواهد بود از اندازه گیری زاویه.

در صورتیکه نقاطی با دقت بیشتر، در منطقه موجود باشد، از فاصله آن به عنوان طول پایه استفاده می گردد و آزیموت امتداد نیز به سهولت محاسبه می گردد و فقط زاویه ها باید اندازه گیری شوند.

- اندازه گیری طول پایه: برای اندازه گیری طول پایه بر حسب نوع مثلث بندی ودقت آن از روش های مختلف مثل اندازه گیری مستقیم و یا از فاصله یابهای الکترونیک والکترواپتیک استفاده نموده چنانچه خطوط آن کوتاه باشد ممکن است حتی از طریق پارالاکتیک استفاده گردد.

- درجات مختلف مثلث بندی: مثلث بندی بر حسب فاصله نقاط ودقت اندازه گیری به درجات مختلفی تقسیم می شود: مثلاً "در مثلث بندی درجه یک (در ژئودزی) فاصله بین نقاط خطوط ۴۰ تا ۵۰ کیلومتر و در درجه دو بین ۱۰ تا ۱۵ کیلومتر و به همین ترتیب به مثلث بندی درجه چهار میرسیم که فاصله بین نقاط آن به حدود ۳ کیلومتر یعنی یک نقطه برای هر ۹ کیلومتر مربع می رسد برای کانونهای تکمیلی ونقاط کنترل فرعی حتی ممکن است از استادیتری وتخته سه پایه نیز استفاده نمود.

شکل های ساده

منظور از شکل های ساده حالت های از مثلث بندی است که در آن مثلث ها به طور ساده در کنار یک دیگر قرار گرفته اند.

شکل های ساده از شرایط هندسی آسانی پیروی می کنند. خطای بست رامی توان با عملیات کوتاهی کنترل نمود و به طور مناسبی تصحیح کرد. نمونه های که در شکل های ساده زیاد به کار می رود عبارت اند از:

- زنجیره ساده مثلث ها

- چند ضلعی بانقطه داخلی

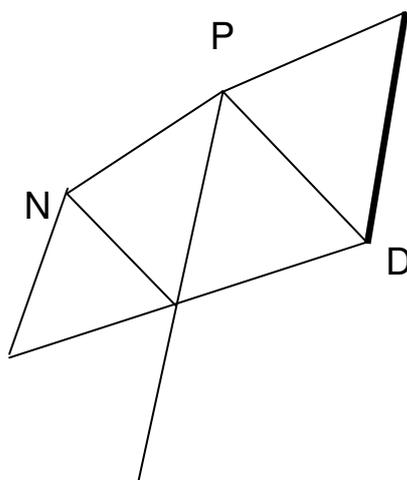
- چهار ضلعی بادوقطر

- زنجیره ساده مثلث ها : در یک زنجیره مطابق شکل، مثلث ها به صورت یک زنجیره

ساده، نقاط مورد برداشت را به هم وصل می کنند و برای مقیاس گذاری و کنترل عملیات

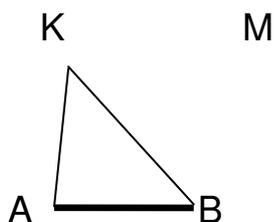
از دو پایه استفاده می گردد:

C

• AB پایه شروع

• CD پایه کنترل در انتهای زنجیره

برای پایه شروع و پایه کنترل ممکن است از نقاط معلوم کانونهای دقیق تر در منطقه استفاده کرد و یا آن که پس از انتخاب پایه، طول و ژیزمان آن هارابه دقت تعیین نمود.

شرط های هندسی در شکل های ساده

همه شکل های ساده از شرایط هندسی زیر پیروی می کنند:

- شرط مثلث: برای هر مثلث باید مجموعه زاویه های داخلی 180° درجه باشد.

- شرط ژیزمان: ژیزمان پایه کنترل رامی توان به کمک ژیزمان پایه شروع و زاویه هائی

که پایه هارابه هم وصل می کنند محاسبه نمود و این ژیزمان باید با ژیزمانی که قبل برای CD به دست آمده برابر باشد.

- شرط های طول های پایه: طول پایه کنترل رامی توان از طول پایه شروع و باحل مثلث

هائی که این دو پایه رابه هم وصل می کنند محاسبه کرد و این طول باید با طولی که از پیش با اندازه گیری یا محاسبه دیگری برای آن به دست آمده برابر باشد.